

Opinberunarbókin

Fyrsti kafli

¹ Þetta er opinberun Jesú Krists, sem Guð gaf honum til að sýna skuldaþrælum sínum hvað mun gerast fljótlega. Hann sendi engil með þessa opinberun til Jóhannesar, skuldaþræls síns ² sem vitnar hér um allt sem hann sá. Það er, orð Guðs og boðskap Jesú Krists.

³ Blessuð eru þau sem lesa og heyra þessi spádómsorð og fara eftir þeim. Því skammt er eftir.

⁴ Frá Jóhannesi til safnaðanna sjö í Asíuhéraði: Megi miskunnsemi og friður streyma til ykkar frá þeim sem er, var og mun vera. Og frá öndunum sjö sem eru við hásæti hans. ⁵ Og frá Jesú Kristi, áreiðanlega vitninu sem reis fyrst upp frá dauðum og er herra konunga jarðarinnar. Öll dýrðin sé þess sem elskar okkur og hefur bjargað okkur frá syndunum með því að blæða fyrir okkur og hefur gert okkur að konungsríki og prestum til að þjóna Guði föður sínum. Hans sé alltaf dýrðin og mátturinn.

⁷ Sjáðu, hann er á leiðinni í skýjunum og öll munu sjá hann, jafnvel þeir sem stungu hann. Og allar þjóðir heimsins munu gráta örlög sín þegar þau sjá hann. Það mun gerast. Amen.

⁸ Guð segir „Ég er upphafið og endirinn, sá sem var, er og mun vera. Sá almáttugi.“

⁹ Ég, Jóhannes, bróðir þinn og samverkamaður í þjáningunni, konungsríkinu og þolgæðinu, sem eru okkar í Jesú; var á eyjunni Patmos vegna orðs Guðs og boðskapar Jesú. ¹⁰ Ég var í andanum á degi Drottins og ég heyrði fyrir aftan mig, kraftmikla rödd eins og lúðraþyt.

¹¹ Og röddin sagði „Skrifaðu niður það sem þú sérð og sendu það til safnaðanna sjö, til Efesus, Smyrnu, Pergamon, Þyatíru, Sardes, Fíladelfíu og Ládekíu“. ¹² Þegar ég snéri mér við til að sjá hvaðan röddin kom, sá ég sjö ljósastikur úr gulli.

¹³ Og á meðal ljósastikanna sá ég einhvern sem var eins og Mannsonurinn, klæddur í síðan kyrtill og með borða úr gulli yfir brjóstið. ¹⁴ Hár hans var fagurhvítt eins og ull, eins hvítt og snjór og augu hans voru eins og logandi eldur. ¹⁵ Fætur hans voru eins og glóandi brons og röddin hans var eins og niður margra fossa.

¹⁶ Hann hélt á sjö stjörnum í hægri hönd sinni og beitt, tvíeggjað sverð gekk út úr munninn hans. Andlit hans var eins og skínandi sól í fullu veldi.

¹⁷ Þegar ég sá hann, féll ég við fætur hans, eins og ég væri dáinn. Hann lagði þá hægri hönd sína á mig og sagði „Ekki vera hræddur, ég er sá fyrsti og sá síðasti, sá lifandi. Ég dó og sjáðu núna, ég lifi að eilífu! Ég er með lyklana að dauðanum og gröfunum (Hades). Skrifaðu niður það sem þú hefur séð um það sem er að gerast og það sem mun gerast. ²⁰ Leynardómurinn um ljósastikurnar sjö sem þú sást í hægri hönd minni, er þessi: Stjörnurnar sjö eru englar safnaðanna sjö og ljósastikurnar sjö, eru söfnuðirnir sjö.

Annar kafli

¹ Skrifaðu til engils safnaðarins í Efesus: Þetta eru orð frá þeim sem heldur á stjörnunum sjö í hægri hönd sinni og gengur um á meðal ljósastikanna sjö:

² Ég þekki verkin þín, hversu hart þú leggur að þér og ég þekki þolgæði þitt. Ég veit að þú þolir ekki vont fólk og að þú hefur prófað þá sem segjast vera postular en eru það ekki, og hefur komist að því að þeir eru ekki það sem þeir segjast vera.

³ Þú hefur þjáðst vegna mín og samt haldið áfram, án þess að missa þolinmæðina. ⁴ En ég hef þetta á móti þér, þú hefur glatað kærleikanum sem þú hafðir í upphafi. ⁵ Hugleiddu hversu hátt þú hefur fallið! Iðrastu og gerðu það sama og þú gerðir í upphafi. Ef þú iðrast ekki, mun ég koma og taka í burtu ljóstatikuna þína.

⁶ En þó mátt þú eiga að þú hatast við verk Níkólítanna, sem ég hatast líka við.

⁷ Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina. Þau sem vinna sigurinn, munu vinna sér inn rétt til að borða af tré lífsins sem er í Paradís Guðs.

⁸ Skrifaðu til engils safnaðarins í Smyrnu: Þetta eru orð þess sem var sá fyrsti og er sá síðasti, orð þess sem dó og reis upp frá dauðum:

⁹ Ég þekki þjáningu ykkar og fátækt, en samt eruð þið rík! Ég þekki líka vond orð þeirra sem segjast vera Gyðingar en eru það ekki, heldur samkoma Satans. ¹⁰ Ekki vera hrædd við komandi þjáningar. Ég segi ykkur, djöfullinn mun setja nokkur ykkar í fangelsi til að reyna ykkur og þið munuð kveljast í tíu daga en verið trúföst allt fram í dauðann og ég mun gefa ykkur kórónu lífsins. ¹¹ Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina. Þau sem standa uppi sem sigurvegarar munu ekki þurfa þola hinn annan dauða.

¹² Skrifaðu til engils safnaðarins í Pergamon: Þetta eru orð þess sem er með beitta tvíeggja sverðið: ¹³ Ég veit hvar þú býrð, þar sem hásæti Satans er. En samt heldur þú þig við trúna á mig, jafnvel þegar Antípas, trúfasta vitnið mitt, var drepinn í borginni ykkar, þar sem Satan býr.

¹⁴ Samt sem áður hef ég nokkuð á móti þér, það eru nokkur á meðal ykkar sem halda sig við kenningar Bílam, sem kenndi Balak að lokka Ísraelana í synd, svo þeir átu það sem var helgað skurðgoðum og drýgðu hór. ¹⁵ Ennfremur eru nokkur meðal ykkar sem halda sig við kenningar Níkólítana. ¹⁶ Iðrist því! Annars mun ég koma og berjast við þau með sverði munns míns.

¹⁷ Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina. Þau sem vinna sigurinn munu fá frá mér af hinu hulda manna og hvítan stein sem skrifað er á nýtt nafn sem enginn þekkir, nema þau sem taka á móti steininum.

¹⁸ Skrifaðu til engils safnaðarins í Þýatíru: Þetta eru orð sonar Guðs, þess sem hefur augu sem eru eins og logandi eldur og fætur sem eru eins og gljáfægt brons:

¹⁹ Ég þekki verkin ykkar, kærleika ykkar og trú, þjónustu ykkar og þolgæði, og að þið gerið meira núna en þið gerðuð í upphafi. ²⁰ Þó hef ég þetta á móti ykkur, þið umberið þessa Jesebel sem kallar sig spámann. Með kenningum sínum narrar hún fylgjendur mína til að drýgja hór og borða það sem hefur verið fórnað til skurðgoða.

²¹ Ég hef gefið henni tíma til að iðrast þess illa sem hún gerir, en hún neitar að gera það. ²² Sjáðu ég mun henda henni á sjúkrabeð og þau sem drýgja hór með henni munu þjást stórkostlega, nema þau iðrist og hætti að elta hana. ²³ Ég mun drepa börnin hennar og þá munu allir söfnuðirnir vita að það er ég sem rannsaka hug og hjörtu og ég mun gefa öllum það sem þau eiga skilið.

²⁴ En ég er líka með skilaboð fyrir ykkur hin í Þýatíru, þeirra sem hafa ekki elt kenningar hennar og hafa ekki lært hin svokölluðu djúpu leyndarmál Satans, ég legg engar frekari byrðar á ykkur ²⁵ nema að halda í það sem þið hafið nú þegar, þartil ég kem.

²⁶ Þau sem munu vinna sigurinn og halda í boðskap minn allt til enda, munu öðlast yfirráð yfir þjóðunum ²⁷ og munu ríkja yfir þeim með valdssprota úr járn og brjóta þær niður eins og leirpotta, rétt eins og ég öðlaðist hið sama frá Föðurnum. Ég mun líka gefa þeim sem vinna sigurinn, morgunstjörnuna.

²⁹ Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina.

Þriðji kafli

¹ Skrifaðu til engils safnaðarins í Sardes: Þetta eru orð þess sem hefur sjö anda Guðs og heldur á stjörnunum sjö: Ég þekki verkin ykkar. Orðsþorið sem fer af þér er að þú sért lifandi, en þú ert dauður! ² Vaknaðu! Styrktu það sem enn tórir hjá þér en er að deyja, því starf ykkar er óklárað og ekki Guði þóknanlegt. ³ Munið eftir því sem þið fenguð og heyrðuð, varðveitið það og iðrist. En ef þið vaknið ekki... mun ég koma til ykkar eins og þjófur og þú munt ekki vita hvenær ég kem.

⁴ En í Sardes hafið þið nokkur sem hafa ekki óhreinkað fötin sín. Þau munu ganga með mér, íklædd fagurhvítu eins og þau verðskulda. ⁵ Öll þau sem vinna sigurinn munu vera klædd í fagurhvítt. Ég mun aldrei þurrka út nöfn þeirra úr bók lífsins heldur mun ég segjast þekka þau, frammi fyrir Föður mínum og englum hans.

⁶ Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina.

⁷ Skrifaðu til engilsins í Fíladelfíu: Þetta eru orð þess sem er heilagur og trúr, sá sem heldur á lykli Davíðs. Það sem hann opnar getur enginn lokað og það sem hann lokar, getur enginn opnað: ⁸ Ég þekki verkin ykkar. Sjáðu, ég hef sett fyrir framan þig opnar dyr sem enginn getur lokað. Ég veit þú hefur lítinn mátt en samt hefur þú hlýtt orðum mínum og aldrei afneitað nafni mínu. ⁹ Ég mun láta þau sem eru af samkomu Satans, þau sem segjast vera Gyðingar en eru það ekki, falla fram fyrir fætur þínar og skilja að ég elska ykkur.

¹⁰ Þar sem þið hafið hlýtt orðum mínum um að vera þolinmóð, mun ég líka vernda

ykkur frá þrengingunni sem mun reyna alla jarðarbúa. ¹¹ Ég mun koma fljótlega. Haltu í það sem þú hefur svo enginn geti tekið af ykkur kórónuna. Ég mun gera þau sem vinna sigurinn að súlum í musteri Guðs míns og aldrei munu þau yfirgefa það. Ég mun skrifa á þau nafn Guðs míns og nafn borgar Guðs míns, hinnar Nýju Jerúsalem. Ég mun líka skrifa á þau nýja nafnið mitt.

¹³ Hver sem hefur eyru, heyri það sem andinn segir við söfnuðina.

¹⁴ Skrifaðu til engils safnaðarins í Ládekíu: Þetta eru orð frá þeim sem er Amen, trúfasta og sanna vitninu, þeim sem er upphaf sköpunar Guðs: Ég þekki verkin ykkar og veit að þið eruð hvorki heit né köld. Betra væri ef þið væruð annaðhvort heit eða köld. ¹⁵ En þar sem þið eruð hálfvolg, hvorki heit né köld, mun ég skyrpa ykkur út úr munninum. ¹⁷ Þið segið „Við erum rík! Okkur skortir ekkert.“ En þið skiljið ekki að þið eruð ömurleg og fátæk og blind og nakin.

¹⁸ Ég ráðlegg ykkur að kaupa af mér gull, hreinsað í eldi, svo þið getið orðið rík, og fagurhvít klæði svo þið getið falið ykkar skammarlegu nekt, og smyrsl til að bera á augu ykkar svo þið getið séð. ¹⁹ Ég leiðrétti og aga þá sem ég elska, verið því vakandi og iðrist! ²⁰ Hér er ég! Ég stend við dyrnar og banka. Ég mun heimsækja og borða með þeim sem heyra orð mín og opna fyrir mér. ²¹ Ég mun leyfa þeim sem vinna sigurinn, að sitja með mér í hásæti mínu, eins og ég vann sigurinn og settist í hásætið með Föður mínum. ²² Hver sem hefur eyru, heyri hvað andinn segir við söfnuðina.“

Fjórði kafli

¹ Þegar þessu var lokið sá ég fyrir framan mig, opnar dyr á himnum. Og röddin sem talaði fyrst við mig, sú sem hljómaði eins og lúðrapytur sagði „Komdu hingað og ég mun sýna þér hvað mun gerast“. ² Um leið var ég í andanum og ég sá hásæti á himnum sem einhver sat í. ³ Og sá sem sat þar glitraði eins og eðalsteinn, eins og jaspis eða sardis, og regnbogi sem skein eins og smaragður umkringdi hásæti hans. ⁴ Í kringum hásætið voru tuttuguogfjögur önnur hásæti og í þeim sátu tuttuguogfjörir öldungar. Þeir voru klæddir í fagurhvítt og höfðu kórónur úr gulli á höfðinu. ⁵ Frá hásætinu komu þrumur og eldingar og fyrir framan hásætið skinu sjö logandi ljós. Þetta eru sjö andar Guðs.

⁶ Fyrir framan hásætið var líka eitthvað sem leit út eins og kristalshaf, jafn skírt og kristall! Í miðjunni og í kringum hásætið voru fjórar verur sem voru alsettar augum að framan og aftan. ⁷ Fyrsta veran var eins og ljón, önnur veran eins og naut, þriðja veran hafði andlit manneskju og fjórða veran var eins og fljúgandi örn. ⁸ Allar verurnar fjórar höfðu sex vængi og voru alsettar augum, meiraðsegja undir vængjunum. Dag eftir dag og nótt eftir nótt segja þær stanslaust „Heilagur, heilagur, heilagur er Drottinn Guð almáttugur, sá sem var, er og mun vera“.

⁹ Alltaf þegar verurnar veita þeim sem situr á hásætinu og lifir eilíflega, dýrðina, heiðurinn og þakkirnar, ¹⁰ falla öldungarnir tuttuguogfjörir fram fyrir sig, leggja kórónur sínar fyrir framan hásætið og tilbiðja þann sem situr í hásætinu og segja ¹¹ „Þú ert þess verður, Drottinn okkar og Guð, að þiggja dýrðina, heiðurinn og máttinn, því þú skapaðir allt og af vilja þínum var allt skapað og er til.“

Fimmti kafli

¹ Þá sá ég í hönd þess sem sat í hásetinu, bók sem skrifað var í, innan á og utan, og var innsigluð með sjö innsiglum. ² Og ég sá máttugan engil segjandi með hárrí röddu „Hver er þess verður að rjúfa innsiglin og opna bókina?“ ³ En enginn, hvorki á jörðu né himni, gat opnað bókina eða litið inn í hana.

⁴ Ég grét og grét vegna þess að enginn fannst sem var verðugur til að opna bókina eða líta inn í hana.

⁵ Þá sagði einn af öldungunum við mig „Ekki gráta! Sjáðu, ljónið af ættkvísl Júda, erfingi hásetis Davíðs, vann sigurinn. Það getur opnað bókina og rofið innsiglin sjö.“ ⁶ Þá sá ég lamb sem var eins og því hafi verið slátrað, standandi fyrir miðju hásetinu, umkringgt verunum fjórum og öldungunum. Lambið hafði sjö horn og sjö augu, sem eru sjö andar Guðs sem eru sendir út um alla jörðina.

⁷ Lambið kom og tók við bókinni úr hendi þess sem sat í hásetinu ⁸ og þegar það hafði tekið við bókinni, féllu verurnar fjórar og öldungarnir tuttuguogfjórir frammi fyrir lambinu. Hver og einn hélt á hörpu og skál úr gulli sem var full af reykelsi, sem eru bænir fólksins sem tilheyrir Guði.

⁹ Og þeir sungu nýjan lofsöng „Þú ert verðugur að taka við bókinni og rjúfa innsigli hennar því þér var slátrað og fyrir Guð, keyptir þú með blóði þínu, fólk af öllum þjóðum og tungum. ¹⁰ Þú hefur gert þau að konungsríki og prestum Guðs og þau munu ríkja á jörðinni.“

¹¹ Þá leit ég upp og heyrði í röddum þúsunda og milljóna engla. Þeir voru allt í kringum hásetið, verurnar fjórar og öldungana. ¹² Með hárrí röddu sögðu englarnir „Verðugt er lambið sem var slátrað, að þiggja mátt og ríkidæmi og visku og styrk og heiður og dýrð og lof!“

¹³ Þá sungu allar verurnar sem eru á himnum og á jörðinni og neðanjarðar og í sjónum „Blessun og heiður og máttur og dýrð sé þess sem situr í hásetinu og lambsins, um aldir alda“. Verurnar fjórar sögðu „Amen“ og öldungarnir féllu fram og tilbáðu.

Sjötti kafli

¹ Ég sá þegar lambið rauf fyrsta innsiglið af sjö. Þá heyrðist eins og þruma koma frá einni af verunum fjórum þegar hún sagði „Komdu!“

² Ég leit upp og fyrir framan mig var hvítur hestur. Knapi hvíta hestsins hélt á boga, kóróna var sett á höfuð hans og hann hélt af stað til að sigra og sigra.

³ Þegar lambið rauf annað innsiglið heyrði ég aðra af verunum fjórum segja „Komdu!“ ⁴ Og annar hestur, eldrauður, steig fram og knapa hans var gefið leyfi til að svipta jörðina friði, svo fólk drap hvert annað. Og knapinn fékk stórt sverð.

⁵ Þegar lambið rauf þriðja innsiglið heyrði ég þriðju veruna segja „Komdu!“ Ég leit og sá svartan hest. Knapi hans hélt á vog. ⁶ Ég heyrði rödd koma þaðan sem verurnar fjórar voru, sem sagði „Kíló af hveiti í laun fyrir heilan vinnudag og þrjú kíló af byggi í laun fyrir heilan vinnudag og ekki skemma olúna og vínið!“

⁷ Þegar lambið rauf fjórða innsiglið heyrði ég rödd fjórðu verunnar segja „Komdu!“

⁸ Ég leit og fyrir framan mig var bleikur hestur. Knapi hans hét Dauði og grafir undirdjúpanna (Hades) fylgdu á eftir. Þeim var gefið vald yfir fjórðungi jarðarinnar, til að drepa með sverði og hungursneyð og plágu og með villtum skepnum jarðarinnar.

⁹ Þegar lambið rauf fimmta innsiglið sá ég undir altarinu, sálir píslarvottanna sem dóu vegna orðs Guðs og vitnisburðarins sem þeir héldu tryggð við. ¹⁰ Píslarvottarnir kölluðu með hárrí röddu „Heilagi og sanni Drottinn, hversu lengi ætlar þú að bíða með að dæma jarðarbúa, til að hefna fyrir blóð okkar sem var úthellt“. ¹¹ Þá voru þeim gefnir fagurhvítir kyrtlar og sagt að bíða aðeins lengur, þar til öll trúarsystkini þeirra hafa verið drepin eins og þeir voru drepnir.

¹² Ég horfði á þegar lambið rauf sjötta innsiglið. Mikill jarðskjálfti reið yfir. Sólin varð svört eins og sorgarföt og tunglið varð rautt eins og blóð ¹³ og stjörnur himinsins féllu til jarðar eins og ávextir falla af tré í roki. ¹⁴ Himininn rúllaðist upp eins og pappír og öll fjöllin og allar eyjurnar færðust úr stað. ¹⁵ Þá földu sig í hellum og á meðal kletta fjallanna, allir kóngar jarðarinnar, allir prinsarnir, hershöfðingjarnir, ríka fólkið, hin háu og öll hin, frjáls og ófrjáls. ¹⁶ Þau hrópuðu öll á fjöllin og klettana „Hrynjið yfir okkur og felið okkur fyrir augliti þess sem situr í hásetinu og fyrir reiði lambsins ¹⁷ því hinn mikli dagur reiði þeirra hefur runnið upp og hver getur lifað þetta af?“

Sjöundi kafli

¹ Eftir þetta sá ég fjóra engla standandi á fjórum hornum jarðarinnar, haldandi aftur af fjórum vindum jarðarinnar svo þeir blésu ekki á land, sjó eða eitt einasta tré.

² Þá sá ég annan engil koma frá austri, hann hafði innsigli lifandi Guðs og hrópaði til englanna fjögurra sem höfðu fengið vald til að skaða land og sjó ³ „Ekki skaða landið eða sjóinn þartil við höfum sett innsigli Guðs á enni þjóna Guðs“.

⁴ Þá heyrði ég tölu þeirra sem voru innsigluð, hundraðfjörtíuogfjögurpúsund frá öllum ættkvíslum Ísrael.

⁵ Frá ættkvísl Júda voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Rúbens voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Gaðs voru tólfpúsund innsigluð, ⁶ frá ættkvísl Assers voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Naftalí voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Manasses voru tólfpúsund innsigluð, ⁷ frá ættkvísl Símeons voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Íssakars voru tólfpúsund innsigluð, ⁸ frá ættkvísl Sebúlons voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Jósefs voru tólfpúsund innsigluð, frá ættkvísl Benjamíns voru tólfpúsund innsigluð.

⁹ Eftir þetta leit ég og fyrir framan mig var svo mikill fjöldi að enginn gæti talið, frá öllum þjóðum, ættbálkum og tungum. Þau sem stóðu fyrir framan hásetið og fyrir framan lambið, voru klædd í fagurhvíta kyrtla og í höndum þeirra voru pálmagreinar og þau hrópuðu með krafti „Hjálpin og björgunin kemur frá Guði okkar sem situr í hásetinu og frá lambinu“.

¹¹ Allir englarnir stóðu í kringum hásætið og í kringum öldungana og verurnar fjórar. Þeir féllu fram fyrir hásætinu og tilbáðu Guð, ¹² segjandi „Amen! Blessunin og dýrðin og viskan og þakkirnar og heiðurinn og mátturinn sé Guðs okkar að eilífu. Amen!“

¹³ Þá sagði einn öldungurinn við mig „Veistu hverjir þetta eru, englarnir í fagurhvítu kyrtlunum, veistu hvaðan þeir koma?“ ¹⁴ Ég svaraði „Þú veist það herra“ og hann sagði „Þetta eru þau sem hafa komið út úr erfiðleikunum miklu, þau hafa þvegið klæðin sín í blóði lambsins og gert þau fagurhvít. ¹⁵ Þess vegna eru þau fyrir framan hásæti Guðs og þjóna honum dag og nótt í musteri hans, og sá sem situr í hásætinu verndar þau með nærveru sinni. ¹⁶ Aldrei mun þau hungra aftur, aldrei mun þau þyrsta aftur eða stikna í sólinni framar né neinum öðrum glóandi hita. ¹⁷ Því lambið fyrir miðju hásætisins mun vera hirðir þeirra, hann mun leiða þau að uppsprettu lifandi vatns og Guð mun þurrka hvert einasta tár frá augum þeirra.“

Áttundi kafli

¹ Þegar lambið rauf sjöunda innsiglið varð algjör þögn á himnum í hálf tíma. ² Og ég sá engla sjö sem standa frammi fyrir Guði, fá sjö lúðra.

³ Þá kom annar engill og stóð við altarið, hann hélt á reykelsiskeri. Hann fékk mikið magn reykelsis svo hann gæti bætt því við bænir fólks Guðs og sett það sem fórn við altarið úr gulli fyrir framan hásætið. ⁴ Reykurinn af reykelsinu ásamt bænum fólks Guðs steig upp til Guðs úr hendi engilsins. ⁵ Þá tók engillinn reykelsiskerið, fyllti það af eldi af altarinu og kastaði því til jarðar svo þrumur hljómuðu og eldingar leiftruðu og jörðin nötraði.

⁶ Þá gerðu englarnir sjö sig tilbúna til að blása í lúðrana.

⁷ Fyrsti engillinn blés í lúður og hagléf og eldur blandað blóði var kastað á jörðina. Þriðjungur jarðarinnar brann, þriðjungur trjáanna brann og allt grasið brann.

⁸ Þá blés annar engillinn í lúður og einhverju, sem var eins og hátt fjall í ljósum logum var kastað í sjóinn. Þriðjungur hafsins breyttist í blóð, ⁹ og þriðjungur dýranna í sjónum drapst og þriðjungur skipanna fórst.

¹⁰ Þriðji engillinn blés í lúður og björt stjarna, logandi eins og bál, féll af himnum á þriðjung fljótanna og uppsprettu vatnsins, ¹¹ stjarnan heitir remmujurt, það er beisk jurt. Þriðjungur vatnanna varð beiskur og fjölmargir dóu vegna vatnsins sem var orðið beiskt.

¹² Fjórði engillinn blés í lúður og þriðjungur sólarinnar var sleginn og þriðjungur tunglsins og þriðjungur stjarnanna, svo þriðjungur þeirra varð myrkur. Þriðjungur dagsins varð ljóslaus sem og þriðjungur næturinnar.

¹³ Þá leit ég upp og ég sá örn sem flaug um háloftin hrópandi „Vei, vei, vei! sé íbúum jarðarinnar vegna lúðrabýtsins sem munu heyrast frá þremur síðustu englum.“

Níundi kafli

¹ Fimmti engillinn blés í lúður og ég sá stjörnu sem hafði hrapað af himni til jarðarinnar. Stjörnunni var gefinn lykill að botnlausu undirdjúpinu.

² Stjarnan lauk upp undirdjúpinu og reykur steig upp frá því, eins og reykur úr miklum bræðsluofni og sólin og andrúmsloftið varð svart af reyknum úr undirdjúpinu. ³ Og úr reyknum komu engisprettur á jörðina sem stungu eins og sporðdrekar. ⁴ Þeim var skipað að valda engum skaða á grasi jarðarinnar og ekki á trjámum eða neinum plöntum, aðeins á fólkinu sem hafði ekki innsigli Guðs á enninu. ⁵ Engispretturarnar máttu ekki drepa fólk heldur pyntuðu þau í fimm mánuði. Sársaukinn sem þær ullu var eins og eftir sporðdrekastungu. ⁶ Á þessum dögum mun fólk leita að dauðanum en finna hann ekki, þau munu vilja deyja, en dauðinn mun flýja frá þeim.

⁷ Engispretturarnar litu út eins og hestar tilbúnir í orrustu. Þær höfðu eitthvað sem leit út eins og kórónur úr gulli og andlit þeirra voru eins og mannsandlit. ⁸ Hár þeirra var eins og hár konu og tennur þeirra voru eins og ljónstennur. ⁹ Þær voru í brynju úr járn og hljóðið í vængjum þeirra var eins og í her á leið í orrustu. ¹⁰ Þær höfðu hala sem stakk eins og sporðdreki og í fimm mánuði höfðu þær vald til að kvelja fólk. ¹¹ Konungur yfir engisprettunum var engill undirdjúpsins, nafn hans á hebresku er Abaddon og á grísku Apóllíon, (það er Eyðandinn).

¹² Fyrsta hörmungin er liðin en sjáðu, tvær aðrar hörmungar eru á leiðinni.

¹³ Sjötti engillinn blés í lúður og ég heyrði rödd koma frá fjórum hornum altarisins úr gulli sem er fyrir framan háseti Guðs. ¹⁴ Röddin sagði við sjötta engilinn sem hafði lúðurinn „Sleptu lausum englunum fjórum sem eru bundnir við stórflyótið Efrat“. ¹⁵ Og englarnir fjórir sem höfðu verið tilbúnir fyrir þessa stund og dag og mánuð og ár, voru leystir til að drepa þriðjung mannkyns. ¹⁶ Ég heyrði hversu stór her þeirra var, tvö hundruð milljónir. ¹⁷ Hestarnir og knaparnir sem ég sá í sýninni litu svona út: Brynja þeirra var eldrauð, dökkblá og gul eins og brennisteinn. Höfuð hestanna voru eins og ljónshöfuð og útum munninn á þeim kom eldur, reykur og brennisteinn. ¹⁸ Þriðjungur mannkyns var drepinn í þessum þremur plágum, elds, reyks og brennisteins, sem komu úr munni þeirra. ¹⁹ Kraftur hestanna er í munni þeirra og frá tagli þeirra, því töglin á þeim voru eins og snákar, sem höfðu höfuð sem þeir ullu skaða með. ²⁰ Það fólk sem var ekki drepið í þessum plágum iðraðist ekki gjörða sinna, þau hættu ekki að dýrka djöfla og skurðgoð úr gulli, silfri, bronsi, steinum og tré, skurðgoð sem geta ekki séð, heyrt eða gengið. ²¹ Þau iðruðust heldur ekki morða sinna, galdranna eða hórsins sem þau höfðu drýgt og heldur ekki þjófnaðarins.

Tíundi kafli

¹ Þá sá ég annan mikinn engil stíga niður af himnum. Hann var klæddur í ský með regnboga fyrir ofan höfuðið, andlit hans var eins og sólin og fótleggir hans voru eins og glóandi súlur.

² Hann hélt á lítilli bók sem lá opin í hönd hans. Hann stóð með hægri fótinn í sjónum og vinstri fótinn á landinu, ³ hann öskraði eins og ljón og þegar hann öskraði, þá töluðu þrumurnar sjö. ⁴ Og þegar þrumurnar sjö töluðu, ætlaði ég að fara skrifa það niður sem þær sögðu en ég heyrði rödd koma af himnum sem sagði „Innsiglaðu það sem þrumurnar sjö sögðu og ekki skrifa það niður“.

⁵ Þá lyfti engillinn sem stóð í sjónum og á landinu, upp höndinni til himins ⁶ og hann sór eið til þess sem lifir að eilífu, þess sem skapaði himnana og allt sem í þeim er, og jörðina og allt sem á henni er, og sjóinn og allt sem í honum er, og sagði „Það verða ekki frekari tafir! ⁷ Þegar sjöundi engillinn blæs í lúðurinn mun undursamleg áætlun Guðs verða fullkomnuð. Rétt eins og hann tilkynnti þjónum sínum, spámönnunum.“

⁸ Þá heyrði ég aftur í röddinni sem kom af himnum, hún sagði „Farðu og taktu bókina sem liggur opin í hönd engilsins sem stendur í sjónum og á landinu“. ⁹ Ég fór til engilsins og bað hann um litlu bókina. Hann sagði við mig „Taktu hana og éttu hana. Hún mun verða beisk í maganum en í munninum sæt eins og hunang.“ ¹⁰ Ég tók litlu bókina úr hönd engilsins og át hana. Hún var sæt eins og hunang en í maganum varð hún beisk. ¹¹ Þá var sagt við mig „Þú þarft að spá meira, um fleira fólk, fleiri þjóðir, tungur og kónga“.

Ellefti kafli

¹ Þá var mér réttur reyr, sem var eins og mælistika og sagt við mig „Farðu og mældu musteri Guðs og altarið, og teldu hvað eru margir tilbiðjendur, ² en slepptu ystu veggjunum, ekki mæla þá, því þar er það sem heiðingjunum er gefið, þeir munu arka um í borginni helgu í fjörtíuogtvo mánuði. ³ Og ég mun útnefna tvö vitni, þau munu spá í tólfhundruðogsextíu daga, klædd í sorgarföt.“ ⁴ Þetta eru ólívutrén tvö og ljósastikurnar tvær sem standa frammi fyrir herra jarðarinnar. ⁵ Og yfir fólkið sem reynir að valda vitnunum skaða, rignir eldi úr munnni þeirra, sem gleypir andstæðinga þeirra. Þannig munu þau farast sem reyna að skaða vitnin tvö.

⁶ Vitnin hafa vald til að loka himninum svo það rigni ekki á meðan þau spá. Og þau hafa vald til að breyta vatni í blóð og láta plágur ganga yfir jörðina eins oft og þeim sýnist. ⁷ Þegar vitnin tvö hafa lokið vitnisburði sínum, mun dýrið sem kemur upp úr undirdjúpinu, yfirvinna þau og drepa. ⁸ Og lík þeirra munu liggja á götunni í borginni miklu sem andlega heitir Sódóma og Egyptaland, þar sem herra þeirra var krossfestur. ⁹ Í þrjá og hálfan dag mun fólk koma úr öllum áttum til að sjá lík þeirra og þau munu ekki leyfa greftrun vitnanna. ¹⁰ Jarðarbúar munu fagna yfir þeim og í fögnuði sínum munu þeir senda gjafir til hvers annars, því þessir tveir spámenn kvöldu þá. ¹¹ En eftir þrjá og hálfan dag blæs Guð lífi í þá og þeir standa á fætur, þau sem sjá þetta munu fyllast skelfingu. ¹² Þá kemur glymjandi rödd af himnum sem segir „Komið hingað!“ Og þeir munu fara upp í himininn á skýi á meðan óvinir þeirra horfa á.

¹³ Á því augnabliki reið yfir mikill jarðskjálfti sem lagði tíunda hluta borgarinnar í rúst. Sjö þúsund manns dóu í jarðskjálftanum. Þau sem lifðu af voru skelfingu lostin og gáfu Guði himinsins dýrðina.

¹⁴ Önnur hörmungin hefur riðið yfir, þriðja hörmungin er næst.

¹⁵ Sjöundi engillinn blés í lúður og það heyrðust háværar raddir frá himni sem sögðu „Konungsríki heimsins hefur orðið að konungsríki Drottins okkar og Krists hans, og hann mun ríkja að eilífu“.

¹⁶ Og öldungarnir tuttuguogfjórir sem sátu í hásetunum í návist Guðs, féllu fram og tilbáðu Guð, ¹⁷ segjandi „Takk Drottinn Guð almáttugur, sá sem var, er og mun vera. Því nú hefur þú tekið við stjórninni og reist konungsríki þitt. ¹⁸ Heiðingjarnir voru reiðir, en nú er tími ofsareiði þinnar runninn upp. Nú er tíminn til að dæma hin dauðu og að verðlauna skuldaþræla þína, spámennina og fólkið þitt sem hélt uppi nafni þínu, hátt og lágt. Það er kominn tími til að eyða öllu því sem hefur valdið eyðileggingu á jörðinni.“

¹⁹ Og musteri Guðs sem er á himnum opnaðist og sáttmálsörkin birtist í musteri Guðs, og þrumur og eldingar riðu yfir og jarðskjálfti og hræðilegt haglé.

Tólfti kafli

¹ Mikið tákn sást á himni: Kona klædd í sólina, með tunglið undir fótum sér og á höfðinu, kórónu með tólf stjörnum. ² Hún var barnshafandi og grét vegna fæðingahríðanna. ³ Þá birtist annað tákn á himni, stór og rauður dreki með sjö höfuð og tíu horn og á höfðum hans voru sjö kórónur. ⁴ Hali drekans hreif með sér þriðjung stjarna himinsins og kastaði þeim til jarðar. Drekin stóð fyrir framan konuna í fæðingahríðunum, tilbúinn að gleypa barnið um leið og það fæddist. ⁵ Konan fæddi son sem mun ráða yfir þjóðunum með valdssprota úr járn. Og barnið hennar var hrifið í burtu til Guðs og hásetis hans. ⁶ Konan flúði í eyðimörkina, þar sem Guð hafði útbúið henni stað, þar sem verður séð fyrir þörfum hennar í tólfhundraðogsextíu daga.

⁷ Þá brast út stríð á himnum. Míkael og englar hans börðust gegn drekanum og englum hans. ⁸ Drekinn tapaði orrustunni og hann og englar hans voru gerðir brottrækir af himnum. ⁹ Þessum mikla dreka, forna höggorminum, sem er kallaður djöfull og Satan, sem afvegaleiðir allan heiminn, var kastað til jarðar ásamt englum sínum.

¹⁰ Þá heyrði ég mikla rödd hrópa af himnum „Loksins er komin sálhjálpin og björgunin og máttur konungsríkis Guðs okkar, því ákærandi systkina okkar hefur verið kastað niður, þeim sem ákærir þau frammi fyrir Guði dag og nótt. ¹¹ Og þau hafa unnið sigur á honum með blóði lambsins og með vitnisburði sínum. Og þau elskuðu líf sitt ekki svo mikið að þau væru hrædd við að deyja.

¹² Fagnið því himnar! Og þið sem dveljið á himnum, fagnið! En skelfing mun koma yfir landið og sjóinn því djöflinum hefur verið kastað niður til ykkar. Hann er fullur af heift því hann veit að tími sinn er knappur.“

¹³ Þegar drekin áttaði sig á að honum hafði verið kastað til jarðar, ofsótti hann konuna sem hafði fætt drenginn. ¹⁴ En hún fékk tvo vængi eins og arnarvængi, svo

hún gæti flogið á stað sem var útbúinn fyrir hana í eyðimörkinni. Þar verður séð fyrir þörfum hennar og hún vernduð fyrir drekanum í eitt ár, tvö ár og hálf ár.

¹⁵ Þá reyndi drekin að drekkja konunni með vatni sem flæddi úr munnni hans. ¹⁶ En jörðin opnaðist og gleypti vatnið sem flæddi úr munnni drekans. ¹⁷ Drekin reiddist þá konunni og lýsti stríði á hendur henni og hinna barna hennar, sem eru öll þau sem hlýða boðorðum Guðs og halda í vitnisburð Jesú.

Þrettánda kafli

¹ Drekin stóð á ströndinni og ég sá dýr rísa upp úr sjónum. Það hafði tíu horn og sjö höfuð og var með tíu kórónur á hornunum, á höfðum þess voru guðlöstunarnöfn.

² Dýrið sem ég sá leit út eins og hlébarði og hafði bjarnarfætur og ljónsmunn. Og drekin gaf dýrinu mátt sinn, hásæti sitt og mikið vald.

³ Ég sá að eitt höfuð dýrsins virtist hafa slasast lífshættulega, en það læknaðist af banasári sínu.

Allur heimurinn elti dýrið með undrun. ⁴ Fólkið tilbað drekan fyrir að hafa gefið dýrinu svona mikið vald og þau tilbáðu líka dýrið og spurðu „Hver er máttugur eins og dýrið? Hver gæti nokkurn tíma ráðið við það?“

⁵ Dýrið fékk munn til að fara með gífuryrði og lastmæla Guði og vald til að starfa í fjörtíuogtvö mánuði. ⁶ Það opnaði munninn til að lastmæla Guði og nafni hans og bústað hans og þeim sem búa á himnum. ⁷ Því var gefið vald til að fara í stríð gegn heilaga fólki Guðs og til þess að yfirvinna þau og vald yfir öllu fólki á jörðinni.

⁸ Öll þau sem eru á jörðinni munu tilbiðja dýrið, öll þau sem hafa ekki, frá upphafi alheimsins, nafn sitt skrifað í lífsins bók lambsins sem var slátrað.

⁹ Hver sem hefur eyru heyri. ¹⁰ Hver sem fangelsar skal vera fangelsaður, hver sem drepur með sverði skal falla fyrir sverði. Hér reynir á þolgæði og trúfesti heilaga fólksins.

¹¹ Þá sá ég annað dýr. Það kom af jörðinni og hafði tvö horn eins og lambshorn, en það talaði eins og dreki. ¹² Það beitti öllu valdi fyrra dýrsins fyrir framan það, og lét jörðina og íbúa hennar, tilbiðja fyrra dýrið, sem fékk banasárið sem læknaðist.

¹³ Og það framkvæmdi mikil tákni og lét jafnvel eldi rigna niður af himnum á jörðina fyrir augum mannkyns.

¹⁴ Og það afvegaleiddi jarðarbúa með táknum sem það fékk að framkvæma fyrir augliti fyrra dýrsins. Það sagði mannkyninu að gera líkneski af dýrinu sem var sært banasárinu en lifði af.

¹⁵ Seinna dýrinu var gefið vald til að blása lífi í líkneski fyrra dýrsins, svo það gæti talað og valdið því að öll þau sem neita að tilbiðja dýrið, eru drepin.

¹⁶ Það neyddi líka allt fólk, hátt og lágt, ríkt og fátækt, frjálst og ófrjálst, að fá merki á hægri hönd sína eða á ennið. ¹⁷ Og það fyrirskipaði að ekkert fólk gæti keypt eða selt nema að hafa á sér merki, sem er nafn dýrsins, eða tala nafns þess. ¹⁸ Hér reynir á speki. Þau sem hafa þekkingu skulu reikna tölu dýrsins, því það er tala mannsins og sú tala er sexhundruðsextíuogsex.

Fjórtándi kafli

¹ Þá sá ég fyrir framan mig lambið, standandi á Síonfjalli og með því voru hundraðfjörtíuogfjórar þúsundir, sem höfðu nafn þess og nafn Föður þess skrifað á ennið.

² Og ég heyrði rödd koma af himni sem var eins og niður margra fossa, eins og hávær þruma og röddin sem ég heyrði var eins og hörpuleikarar spilandi á hörpur. ³ Og þau sungu nýtt lag fyrir framan hásetið og fyrir framan verurnar fjórar og öldungana. Enginn gat lært lagið nema þau hundraðfjörtíuogfjögur þúsund sem höfðu verið keypt frá jörðinni og höfðu ekki spjallað sig með konum, því þau héldu sér óspjölluum. Þetta eru þau sem fylgja lambinu hvert sem það fer. Þau hafa verið keypt frá jörðinni sem fyrsta uppskera Guðs og lambsins. ⁵ Engin lygi fannst í munni þeirra, þau eru án sakar.

⁶ Þá sá ég annan engil fljúga yfir. Hann hafði hinar eilífu gleðifréttir sem hann flutti þeim sem búa á jörðinni, til allra þjóða og alls fólks. ⁷ Hann sagði með hárrí röddu „Óttist Guð og gefið honum dýrðina því dómssonur hans hefur runnið upp. Tilbiðjið þann sem skapaði himininn, jörðina, sjóinn og uppsprettu vatnsins.“

⁸ Annar engill kom í kjölfarið og sagði „Fallin er, fallin er Babýlon hin mikla sem gerði allar þjóðir drukknar með víni hórdóms síns“.

⁹ Á eftir þeim kom þriðji engillinn sem hrópaði „Öll þau sem dýrka dýrið og líkneski þess eða fá merki þess á ennið eða á höndina, ¹⁰ skulu drekka vín reiði Guðs, óblandað úr bikar ofsareiði hans og vera kvalinn með eldi og brennistein í návist heilögu englanna og í návist lambsins. ¹¹ Reykurinn rís upp af þjáningu þeirra og aldrei aftur munu þau hvílast, þau sem tilbáðu dýrið og líkneski þess og þau sem fengu á sig merki nafns þess.“

¹² Heilaga fólk Guðs þarf að ganga í gegnum þetta með þolinmæði og þolgæði, haldandi áfram að trú á Jesú.

¹³ Og ég heyrði rödd hljóma af himnum sem sagði „Skrifaðu þetta: Blessuð eru þau dánú sem deyja fyrir Drottin héðan í frá“. Andinn segir „Já! Svo þau fá hvíld frá erfiðisvinnu sinni, því verk þeirra munu fylgja þeim.“

¹⁴ Ég sá fagurhvítt ský og sitjandi á því var einhvern sem leit út eins og Mannssonurinn. Hann hafði kórónu úr gulli á höfðinu og beitta sigð í höndinni. ¹⁵ Þá kom annar engill út úr musterinu sem hrópaði til þess sem sat á skýinu „Mundaðu sigðina því uppskerutíminn er kominn, uppskera jarðarinnar er fullþroskuð“.

¹⁶ Og sá sem sat á skýinu beitti sigðinni á jörðina og uppskerunni var safnað saman af jörðinni. ¹⁷ Og annar engill kom út úr musterinu sem er á himnum, hann hafði líka beitta sigð. ¹⁸ Og annar engill, sem hafði vald til að eyða með eldi, kom út frá altarinu. Hann hrópaði á engilinn með beittu sigðina „Sveiflaðu sigðinni til að safna

saman vínberjaklösum vínviðar jarðarinnar, því berin eru fullþroskuð.“

¹⁹ Engillinn sveiflaði sigðinni á jörðina og safnaði saman vínberjum jarðarinnar og kastaði þeim í vínpressu reiði Guðs. ²⁰ Vínberin voru troðin niður fyrir utan borgina og blóðið sem flæddi úr vínpressunni myndaði fljót sem var tæpir þrjúhundruð kílómetrar og svo djúpt að það náði upp að beisli hestanna.

Fimmtánda kafli

¹ Ég sá annað mikið og undravert tákni á himni: Sjö engla með sjö síðustu plágurnar, þær eru síðastar því þegar þeim lýkur er reiði Guðs fullkomnuð.

² Ég sá fyrir framan mig það sem mér sýndist vera glerhaf, blandað eldi. Og á því stóðu öll þau sem höfðu unnið sigur á dýrinu, og líkneski þess og tölunnar sem tákna nafn þess. Þau héldu öll á hörpum sem Guð hafði gefið þeim ³ og sungu sálminn sem Móse, skuldapræll Guðs og lambsins, samdi „Mikil og undursamleg eru verkin þín, Drottinn Guð almáttugur. Réttlátir og sannir eru vegir þínir, þú konungur þjóðanna. ⁴ Drottinn, hver óttast þig ekki og gefur nafni þínu dýrðina? Því þú einn ert heilagur. Allar þjóðirnar munu koma og tilbiðja fyrir ásjónu þinni því réttlát verk þín hafa verið opinberuð.“ ⁵ Eftir þetta leit ég og sá á himnum, musteri tjaldbúða vitnisburðarins og það opnaðist. ⁶ Út úr musterinu komu englarnir sjö með plágurnar sjö. Þeir voru klæddir í hrein og skínandi klæði og voru með borða úr gulli um brjóstið. ⁷ Þá gaf ein af verunum fjórum, englunum sjö, sjö skálar úr gulli sem voru fullar af reiði Guðs, sem lifir að eilífu. ⁸ Og musterið fylltist af reyk sem steig af dýrð Guðs og frá valdi hans. Enginn gat farið inn í musterið þar til plágur englanna sjö höfðu riðið yfir.

Sextánda kafli

¹ Þá heyrði ég þrumandi rödd koma frá musterinu sem sagði við englana sjö: „Farið og hellið úr sjö skálum reiði Guðs yfir jörðina“.

² Fyrsti engillinn hellti úr skál yfir jörðina og þau sem höfðu merki dýrsins og tilbáðu líkneski þess fengu hræðileg, illkynja sár.

³ Annar engillinn hellti úr skál yfir sjóinn og hann varð eins og blóð dauðs manns og allt lifandi í sjónum drapst.

⁴ Þriðji engillinn hellti úr skál yfir fljótin og lindirnar og þær urðu að blóði. ⁵ Þá heyrði ég engil vatnsins segja „Þú Guð ert réttlátur í dómi þínum, þú sem varst, ert og munt vera, ⁶ því þau hafa úthellt blóði þíns heilaga fólks og spámanna þinna og þú hefur gefið þeim blóð að drekka eins og þau eiga skilið.“

⁷ Og ég heyrði rödd frá altarinu svara „Já, Guð, Drottinn almáttugur, sannir og réttlátir eru dómar þínir!“

⁸ Fjórði engillinn hellti úr skál á sólina og sólin fékk mátt til að steikja fólk í eldi. ⁹ Ofsafengur hitinn brenndi þau og þau blótuðu nafni Guðs, sem réð yfir þessum

plágum. En þau neituðu að iðrast og gefa honum dýrðina.

¹⁰ Fimmti engillinn hellti úr skál á hásæti dýrsins og konungsríki þess varð sveipað myrkri. Fólk nagaði tungur sínar í angist ¹¹ og blótuðu Guði himinsins vegna sársaukans og sára sinna en þau neituðu að iðrast þess sem þau höfðu gert.

¹² Sjötti engillinn hellti úr skál á stórfljótið Efrat og það þornaði upp til að undirbúa komu kónganna úr austri. ¹³ Þá sá ég þrjá óhreina anda sem litu út eins og froskar. Þeir komu út úr munni dregans, út úr munni dýrsins og út úr munni falsspámannsins. ¹⁴ Þeir eru djöflaandar sem framkvæma tákn og þeir fara út um alla jörðina og safna saman kóngum jarðarinnar í orrustu á hinum mikla dómsdegi Drottins almáttugs.

¹⁵ „Sjá ég kem eins og þjófur. Blessuð eru þau sem haldast vakandi og eru klædd til að nekt þeirra verði ekki afhjúpuð á skammarlegan hátt.“

¹⁶ Þeir söfnuðu saman kóngum jarðarinnar á staðinn sem heitir á hebresku Armageddon.

¹⁷ Sjöundi engillinn hellti úr skál út í andrúmsloftið og úr musterinu kom mikil rödd sem hrópaði frá hásætinu „Það er fullkomnað!“ ¹⁸ Þá dundu yfir þrumur og eldingar og mikill jarðskjálfti. Enginn jarðskjálfti hefur nokkurn tíma jafnast á við þennan, á meðan mannkynið hefur verið á jörðinni. ¹⁹ Borgin mikla hlutaðist í þrennt og borgir þjóðanna hrundu. Guð mundi eftir hinni miklu Babýlon og gaf henni af barmafulla bikar reiði sinnar. ²⁰ Allar eyjur hurfu og hvergi var fjöll að finna. ²¹ Frá himnum féll gríðarstórt haglé, hvert hagl var um fjórtíu kíló og það féll á fólkið. Og þau blótuðu Guði vegna hagplágunnar, því sú plága var ofsafengin.

Sautjándi kafli

¹ Einn af englunum sjö sem halda á skálunum sjö kom og sagði við mig „Komdu og ég mun sýna þér dóminn yfir hórkonunni miklu frá Babýlon, sem situr við mörgu vötnin. ² Með henni hafa kóngar jarðarinnar drýgt hór og jarðarbúar hafa orðið ölvaðir af víni hórdóms hennar.“

³ Þá bar engillinn mig í andanum út í óbyggðirnar þar sem ég sá konu sitjandi á blóðrauðu dýri sem var þakið guðlöstunarnöfnum og hafði sjö höfuð og tíu horn. ⁴ Konan var klædd í fjólublátt og blóðrautt og glitraði af gulli, eðalsteinum og perlum. Hún hélt á gullbikar í höndinni sem var fullur af viðbjóði og saurgun hórdóms hennar. ⁵ Nafnið sem var skrifað á enni hennar var ráðgáta: Babýlon hin mikla, móðir hórkvænna og viðbjóðs jarðarinnar. ⁶ Og ég sá konuna ölvaða af blóði hinna heilögu og af blóði þeirra sem báru Jesú vitni. Þegar ég sá hana undraðist ég stórkostlega. ⁷ Þá sagði engillinn við mig „Hví undrast þú? Ég mun útskýra fyrir þér leyndardóminn um konuna og dýrið sem hún situr, sem hefur sjö höfuð og tíu horn. ⁸ Þetta dýr var einu sinni til, en er ekki til núna, það mun rísa upp úr undirdjúpinu og fara til glötunar. Fólkið sem á ekki nafn sitt skrifað í lífsins bók frá því fyrir

sköpun heimsins, mun undrast stórkostlega þegar þau sjá dýrið. Það var einu sinni lifandi, nú er það ekki lifandi, en það mun lifna við aftur.

⁹ Þetta kallar á visku og skilning. Höfuðin sjö eru sjö hæðir sem konan situr á. Þau eru líka sjö kóngar, ¹⁰ fimm af þeim eru fallnir, einn situr, og einn á eftir að koma. Þegar hann kemur mun hann ríkja í stutta stund. ¹¹ Og dýrið sem var einu sinni en er ekki núna er sjálft áttundi kóngurinn sem kemur af hinum sjö og þegar hann kemur, fer hann til glötunar.

¹² Tíu hornin sem þú sást eru tíu kóngar sem hafa ekki enn tekið við stjórnartaumum, en þeir munu fá að ríkja eins og kóngar í eina stund með dýrinu. ¹³ Allir þessir tíu hafa sama tilgang og munu gefa eftir stjórn og vald sitt til dýrsins. ¹⁴ Þeir munu berjast við lambið, en lambið, ásamt sínum trúföstu og útvöldu, mun vinna sigur á þeim, því lambið er herra herranna og konungur kónganna.“ ¹⁵ Engillinn sagði líka við mig „Vötnin sem þú sást hórkonuna sitja á eru þjóðir, fólk, tungur og ættbálkar.

¹⁶ Hornin tíu sem þú sást, og dýrið, munu hata hórkonuna, þau munu taka allt frá henni og skilja hana eftir alsnakta, þau munu borða hold hennar og eyða henni í eldi. ¹⁷ Því Guð hefur sett vilja í hjarta þeirra til að ganga erinda sinna með því að vinna saman og gefa dýrinu vald til að ríkja, þar til orð Guðs verður að veruleika.

¹⁸ Konan sem þú sást er stórborgin sem ræður yfir kóngum jarðarinnar.“

Átjándi kafli

¹ Eftir þetta sá ég annan engil stíga niður af himnum. Honum var gefið mikið vald og dýrð hans lýsti upp jörðina. ² Með hárrí röddu hrópaði hann „Fallin er! Fallin er Babýlon hin mikla! Hún er orðin að heimkynnum djöfla og fangelsi óhreinna anda og óhreinna fugla sem eru fullir af hatri. ³ Því allar þjóðir heimsins urðu ölvaðar af sterku víni hórdóms hennar. Kóngar jarðarinnar hóruðust með henni og sölumenn jarðarinnar urðu ríkir af óhóflegum munaði hennar.“

⁴ Þá heyrði ég aðra rödd koma af himnum sem sagði „Fólkið mitt! Farið út úr henni svo þið þurfið ekki að taka þátt í syndum hennar, svo þið fáið ekki hlutdeild í plágum hennar. ⁵ Því það væri hægt að stafla syndum hennar upp til himins, og Guð man eftir glæpum hennar. ⁶ Borgaðu henni fyrir það sem hún gerði og helltu henni tvöföldum skammti úr sínum eigin bikar. ⁷ Gefðu henni eins mikla þjáningu og sorg eins og dýrðin og munaðurinn sem hún leyfði sér. Í hjarta hennar segir hún „Ég sit sem drottning, ég er ekki ekkja, ég mun aldrei þurfa að syrgja.“ ⁸ Þess vegna munu plágurnar yfirvinna hana á einum degi, dauði, sorg og hungur. Hún mun verða brennd í eldi, því máttugur er Drottinn Guð sem dæmir hana. ⁹ Þegar kóngarnir sem drýgðu hór með henni og lifðu í vellystingum með henni sjá reykin stíga upp af eldinum sem gleypir hana, munu þeir gráta og syrgja hana. ¹⁰ Þjáning hennar mun skelfa þá, þeir munu standa langt frá og gráta „Vei, vei sér þér borgin mikla, þú mikla Babýlon. Á einni stundu hefur þér verið refsað.“ ¹¹ Sölumenn jarðarinnar munu gráta og syrgja hana því ekkert selst af vörum þeirra lengur. ¹² Ekkert selst af gullinu, silfrinu, eðalsteinunum eða perlunum og heldur ekki af fínu, litríku klæðunum og silkinu, og ekkert af sítrónuviðnum og allskonar munum úr fílabæini,

dýrum við, bronsi, járni og marmara. ¹³ Og ekkert mun seljast af förmunum af kanil og kryddum, reykelsti, myrru, af víni og ólívuolíu, af fínu hveiti, nautgripum, sauðfé, hestum og vögnum og ekkert selst af þrælum og mannslífum.

¹⁴ Þeir munu segja „Allir glæsilegu hlutirnir sem þú þráðir eru farnir frá þér. Yfirgengilegur munaðurinn er allur farinn og kemur ekki aftur.“ ¹⁵ Söllumennirnir sem seldu henni þessa hluti og græddu á henni, munu standa langt í burtu og skelfast yfir þjáningu hennar. Þeir munu gráta og syrgja ¹⁶ og æpa upp yfir sig „Vei, vei sé þér, þú mikla borg sem varst klædd í fínu klæðin úr purpura og blóðrauðu og glitrandi af gulli, eðalsteinum og perlum. ¹⁷ Á einni stundu hafa auðævin verið lögð í rúst.“

Allir skipstjórar á kaupskipum og allir þeir sem ferðast með skipi, sjómennirnir og öll þau sem hafa lífsviðværi sitt af sjómennsku, munu standa langt í burtu og þegar þau sjá reykin stíga upp af eyðileggingu hennar munu þau ópa upp yfir sig „Var einhvern tíma borg sem jafnast á við þessa stórborg?“

¹⁹ Þau munu syrgja hana í sand og ösku og syrgjandi gráta „Vei, vei sér þér þú mikla borg þar sem allur skipaflotinn varð ríkur af auðæfum þínum. Á einni stundu hefur þú verið lögð í rúst!“

²⁰ Himnar! Gleðjist yfir örlögum hennar. Fólk Guðs! Gleðjist yfir örlögum hennar. Sendiboðar Krists og spámenn! Gleðjist yfir örlögum hennar. Því Guð hefur hefnt ykkar og dæmt hana.“

²¹ Þá tók máttugur engill upp bjarg á stærð við stærsta myllustein, kastaði honum í sjóinn og sagði „Einmitt svona mun borginni miklu, Babýlon, vera kastað niður og aldrei finnast aftur. ²² Tónlist hörpuleikaranna, söngvaranna, og blástursleikaranna mun aldrei heyrast í þér aftur. Enginn handverksmaður mun starfa í þér aftur. Hljóðið í myllusteinum mun aldrei heyrast í þér aftur. ²³ Ljós lampanna mun aldrei skína í þér aftur. Raddir brúðhjóna munu aldrei heyrast í þér aftur. Viðskiptamenn þínir voru mikilvægasta fólk heims. Með töfrabrögðum þínum leiddir þú fólk af rétttri leið. ²⁴ Í henni finnst blóð spámannanna og heilaga fólks Guðs og alls fólksins sem hefur verið stráfelld á jörðinni.“

Nítjándi kafli

¹ Eftir þetta heyrði ég það sem hljómaði eins og mikið mannhaf á himnum sem hrópaði „Hallelúja, frelsisbjörgunin og dýrðin og mátturinn tilheyra Guði okkar ² því sannir og réttlátir eru dómur hans. Hann hefur dæmt hórkonuna miklu sem spillti jörðinni með hórdómi sínum. Hann hefur hefnt fyrir blóð þjóna sinna sem hún úthellti.“ ³ Aftur hrópaði mannhafið „Hallelúja! Reykurinn sem stígur upp af henni er endalaus.“ Öldungarnir tuttuguogfjórir og verurnar fjórar féllu fram fyrir sig og tilbáðu Guð, sem sat í hásetinu. Og þau hrópuðu „Amen! Hallelúja!“ ⁵ Og frá hásetinu kom rödd sem sagði „Lofsyngið Guð okkar, þið skuldaþrælar Guðs, þið sem hafið guðsóttann í ykkur, jafnt há sem lág.“

⁶ Þá heyrði ég það sem hljómaði eins og mikið mannhaf á himnum sem með röddu sem var eins og niður margra fossa, eins og þrumur, hrópa „Hallelúja! Því nú ríkir

almáttugur Drottinn Guð okkar. ⁷ Fögnum og gleðjumst og gefum honum dýrðina! Því nú er komið að giftingarveislu lambsins, og brúður lambsins er tilbúin.“

⁸ Henni voru gefin fín klæði, björt og hrein. Fínu klæðin þýða hin góðu verk heilaga fólks Guðs. ⁹ Þá sagði engillinn við mig „Skrifaðu þetta: Blessuð eru þau sem eru boðin í giftingarveislu lambsins“ og hann bætti við „Þetta eru hin sönnu orð Guðs“.

¹⁰ Þegar þetta gerðist féll ég fram til að tilbiðja engilinn en hann sagði við mig „Ekki gera þetta! Ég er samþjónn þinn og systkina þinna sem halda sig við vitnisburð Jesú. Tilbið þú Guð! Því vitnisburður Jesú er andi spádómsgáfunnar.“

¹¹ Ég sá himininn opnast og fyrir framan mig var hvítur hestur, knapi hans heitir Sannur og Trúr. Með réttlæti dæmir hann og fer í stríð. ¹² Augu hans eru eins og logandi eldur og á höfði hans eru margar kórónur. Á hann er skrifað nafn sem enginn þekkir nema hann sjálfur. ¹³ Hann var klæddur í kyrtil sem hafði verið dýft í blóð og nafn hans er Orð Guðs. ¹⁴ Hersveitir himnanna eltu hann, sitjandi hvíta hesta, klæddar í fín klæði, fagurhvít og hrein. ¹⁵ Út úr munni hans gekk beitt sverð sem hann mun slá þjóðirnar með. Hann mun stjórna þeim með járnspota. Hann treður vínpressu ofsareiði Guðs almáttugs.

¹⁶ Á kyrtil hans og á læri hans er skrifað nafn hans: Konungur konunga, herra herranna.

¹⁷ Og ég sá engil standandi í sólinni sem æpti með hárrí röddu til allra fuglanna sem flugu hátt á himni „Komið og safnist saman fyrir hina miklu máltíð Guðs, ¹⁸ svo þið getið étið hold kónga, hershöfðingja og hinna valdamiklu, og hold hesta og knapa þeirra, og hold allra jarðarbúa, frjálsra og ófrjálsra, hárra og lágra.“

¹⁹ Þá sá ég dýrið, kónga jarðarinnar og hersveitir þeirra safnast saman til að há stríð gegn knapanum á hvíta hestinum og hersveitum hans. ²⁰ En dýrið var yfirbugað og yfirunnið og með því falsspámaðurinn sem hafði framkvæmt táknið fyrir dýrið. Með þessum táknum hafði hann afvegaleitt þau sem höfðu fengið merki dýrsins og tilbáðu líkneski þess. Dýrinu og falsspámanninum var kastað lifandi í eldhafið sem brennur af brennisteini. ²¹ Og hin voru drepin með sverði sem gekk af munni knapa hvíta hestsins og fuglarnir átu sig sadda af holdi þeirra.

Tuttugasti kafli

¹ Ég sá engil koma niður af himnum, hann var með lykilinn að undirdjúpinu og í hönd hans var stór og mikil keðja.

² Hann fangaði drekann, þann ævafora höggorm sem er djöfullinn og Satan og batt hann fastan í þúsund ár. ³ Engillinn kastaði honum í undirdjúpið, læsti því og innsiglaði, svo hann geti ekki afvegaleitt þjóðirnar lengur, þar til þúsund árin eru liðin. Þá verður hann leystur í smástund.

⁴ Ég sá háseti þeirra sem höfðu fengið vald til að dæma. Og ég sá sálir þeirra sem höfðu verið tekin af lífi vegna vitnisburðarins um Jesú og vegna orðs Guðs. Þau höfðu ekki tilbeðið dýrið eða líkneski þess og höfðu ekki fengið merki þess á enni eða hendur. Þau lifnuðu við og ríktu með Kristi í þúsund ár.

⁵ Annað fólk sem hafði dáið reis ekki upp frá dauðum fyrr en þúsund árin voru liðin. Þetta er fyrri upprisan. ⁶ Blessuð og heilög eru þau sem eiga hlutdeild í fyrri upprisunni. Annar dauðinn hefur ekkert vald yfir þeim, heldur verða þau prestar Guðs og Krists og munu ríkja með honum í þúsund ár. ⁷ Þegar þúsund árin eru liðin mun Satan vera leystur úr fangelsinu ⁸ og afvegaleiða þjóðirnar á fjórum hornum jarðarinnar, Góg og Magóg, til að taka þátt í orrustu. Fjöldi þeirra var eins og sandur á sjávarströnd. ⁹ Þau dreifðu úr sér og umkringdu elskuðu borgina, en eldur kom af himnum og gleypti þau. ¹⁰ Og þá var djöflinum sem afvegaleiddi þau, kastað í eldhafið sem brennur af brennisteini, þar sem dýrinu og falsspámanninum hafði verið kastað og þar munu þau kveljast, í dag og nótt þar til þau verða uppbrunninn.

¹¹ Þá sá ég mikið og fagurhvítt hásæti og þann sem sat í því. Jörðin og himininn flúðu undan nærveru hans, og það var hvergi staður fyrir þau. ¹² Og ég sá þau sem höfðu dáið, há og lág, standandi fyrir framan hásætið og bækur voru opnaðar. Önnur bók var opnuð, það er bók lífsins. Hin dáu voru dæmd eftir verkum sínum sem höfðu verið skráð í bækurnar. ¹³ Úr sjónum komu þau dáu sem í honum voru, grafirnar skiluðu þeim dáu sem í þeim voru og öll voru dæmd eftir því sem þau höfðu gert.

¹⁴ Þá var dauðanum kastað í eldhafið. Eldhafið er hinn annar dauði. ¹⁵ Öllum þeim sem höfðu ekki nafn sitt skrifað í bók lífsins var kastað í eldhafið.

Tuttugastiogfyrsti kafli

¹ Þá sá ég nýjan himin og nýja jörð, því fyrri himin og jörð voru liðin undir lok og það var enginn sjór lengur.

² Ég sá heilögu borgina, hina Nýju Jerúsalem koma niður af himnum frá Guði. Hún var tilbúin eins og brúður sem er glæsilega klædd fyrir verðandi eiginmann sinn.

³ Og ég heyrði kraftmikla rödd koma frá hásætinu sem sagði „Sjáið! Bústaður Guðs er núna á meðal fólksins og hann mun búa með þeim. Þau munu vera fólkið hans og sjálfur Guð mun vera með þeim og vera Guð þeirra. Hann mun þurrka í burtu öll tár frá augum þeirra. Það mun ekki vera neinn dauði frammar, og ekki heldur sorgir eða grátur eða sársauki, því gamli tíminn er liðinn.“

⁵ Sá sem sat í hásætinu sagði „Sjáið! Ég geri alla hluti upp á nýtt.“ Svo sagði hann við mig „Skrifaðu þetta niður því þessi orð eru traust og sönn“. ⁶ Hann sagði við mig „Þessu er lokið! Ég er Alfa og Ómega, upphafið og endirinn. Þeim sem þyrstir mun ég gefa án endurgjalds, að drekka úr uppsprettu vatns lífsins. Þau sem vinna sigurinn munu erfa þetta allt og ég mun vera Guð þeirra og þau munu vera börnin mín. En hin óttaslegnu, vantrúuðu, spilltu, allir morðingjarnir og þau sem drýgðu hór, stunduðu galdra, allir skurðgoðadýrkendurnir og lygararnir, þeirra hlutskipti er eldhafið sem brennur af breinnisteini. Það er hinn annar dauði.“

⁹ Einn af englunum sjö sem héldu á skálunum sjö með síðustu plágunum sjö sagði þá við mig „Komdu! Ég ætla að sýna þér brúðina, eiginkonu lambsins.“ ¹⁰ Og hann bar mig í burtu í andanum til mikils og hás fjalls og sýndi mér heilögu borgina, Jerúsalem, koma niður af himnum frá Guði. ¹¹ Hún var skínandi af dýrð Guðs og

glitraði eins og fallegasti eðalsteinn, eins og jaspissteinn, tær eins og kristall!
Heilaga borgin hafði mikla og háa vegg með tólf hliðum og í hliðunum tólf voru tólf englar. Á hliðin voru skrifuð nöfn tólf ættbálka Ísraels. ¹³ Það voru þrjú hlið á austurhliðinni, þrjú á norðurhliðinni, þrjú á suðurhliðinni og þrjú á vesturhliðinni. ¹⁴ Veggir borgarinnar höfðu tólf undirstöður og á þær voru skrifuð nöfn tólf lærisveina lambsins.

¹⁵ Engillinn sem var að tala við mig hélt á mælistiku úr gulli til að mæla borgina, hlið hennar og vegg. ¹⁶ Borgin var byggð í ferning, eins á breidd og lengd. Hann mældi borgina með mælistikunni og hún var tvöþúsundtvöhundruðogtuttugu kílómetrar, jafn há og hún var löng og breið. ¹⁷ Engillinn mældi veggina með mælieiningu mannsins, sem er sú sama og mælieining engla, og voru þeir sextíuogsex metra þykkir. ¹⁸ Veggirnir voru úr jaspissteini og borgin var úr skíragulli, sem var jafn tært og gler. ¹⁹ Undirstöður borgarmúranna voru skreyttar með allskonar eðalsteinum. Steintegundin í fyrstu undirstöðunum var jaspis, annarri safír, þriðju glerhallur, fjórðu smaragður, ²⁰ fimmtu rauður ónix, sjöttu sardis, sjöundu krýsólít, áttundu beryll, níundu tópas, tíundu krýsópras, elleftu hýasint, tólftu ametýst. ²¹ Hliðin tólf voru úr tólf perlum, hvert hlið var úr einni perlu. Aðalgata borgarinnar var úr gulli sem var eins skírt og glært gler. ²² Ég sá ekkert musteri í borginni, því Drottinn Guð almáttugur og lambið, eru musteri hennar. ²³ Borgin þarf ekki sól eða tungl, heldur lýsir dýrð Guðs hana upp og lampi hennar er lambið. ²⁴ Þjóðirnar munu ganga við ljós þeirra og konungar jarðarinnar halda þangað með dýrð sína. ²⁵ Aldrei munu hlið hennar lokast því það verður engin nótt þar. ²⁶ Og dýrð þeirra og upphefð þjóðanna mun vera borin inn í borgina. ²⁷ Ekkert óhreint mun nokkurn tíma koma inn í hana og heldur ekki þau sem hafa gert það sem er skammarlegt eða óheiðarlegt, einungis þau sem hafa nöfn sín skrifuð í bók lambsins, sem er bók lífsins.

Tuttugastiogannar kafli

¹ Þá sýndi engillinn mér fljótið sem er vatn lífsins, eins tært og kristall, það rann frá háseti Guðs og lambsins ² niður aðalgötu borgarinnar. Sitthvoru megin við fljótið stóð tré lífsins, sem ber ávöxt tólf sinnum á ári, einu sinni í mánuði. Og lauf Trés lífsins eru lækning þjóðanna. ³ Aldrei framar mun eitthvað vera bölvað. Háseti Guðs og lambsins munu vera í borginni og þjónar þeirra munu þjóna þeim. ⁴ Þjónarnir munu sjá andlit hans og nafn hans mun vera skrifað á enni þeirra. ⁵ Aldrei aftur mun koma nótt. Þjónarnir munu ekki þurfa ljós frá lampa eða sólinni því Drottinn Guð mun skína á þá. Og konungsríkið mun aldrei taka enda.

⁶ Engillinn sagði við mig „Allt sem þú hefur séð er traust og satt. Drottinn Guð sem gefur spámönnum sínum innblástur, hefur sent engil sinn til að segja skuldaþrælum sínum hvað mun gerast fljótlega.“ ⁷ „Sjáðu! Ég kem fljótlega! Blessuð eru þau sem varðveita og hlýða spádómsorðunum sem eru skrifuð í þessari bók.“ ⁸ Ég, Jóhannes, er sá sem heyrði og sá þetta. Þegar þessu var lokið féll ég fram fyrir mig og ætlaði að tilbiðja engilinn sem hafði sýnt mér þessa hluti ⁹ en hann sagði við mig „Ekki gera þetta! Ég er samþjónn þinn og systkina þinna og hinna spámannanna og allra þeirra

sem varðveita orðin í þessari bók. Tilbið þú Guð!“¹⁰ Þá sagði hann við mig „Ekki innsigla spádómsorðin í þessari bók því tíminn rennur fljótlega upp.“¹¹ Leyfið þeim sem gera rangt að halda áfram að gera rangt, leyfið viðbjóðslega fólkinu að halda áfram með viðbjóð sinn, leyfið þeim sem gera hið rétta að halda áfram að gera hið rétta, leyfið hinum heilögu að halda áfram að vera heilög.

¹² „Sjáðu! Ég kem fljótlega! Ég mun vera með verðlaunin með mér og ég mun gefa öllu fólki það sem verk þeirra verðskulda.“¹³ Ég er Alfa og Ómega, sá fyrsti og sá síðasti, upphafið og endirinn.¹⁴ Blessuð eru þau sem þvo klæði sín í blóði lambsins. Þau munu fá aðgang að tré lífsins og geta gengið í gegnum hliðin í borginni.¹⁵ Fyrir utan hliðin eru hundarnir, þau sem stunda galdra, þau sem drýgja hór, morðingjarnir, skurðgoðadýrkendurnir og öll þau sem stunda og elska lygar.¹⁶ Ég, Jesú, hef sent engil minn til að gefa söfnuðunum þennan vitnisburð. Ég er bæði uppspretta og arftaki Davíðs og bjarta morgunstjarnan.“

¹⁷ Andinn og brúðurin segja „Komdu!“ Og þau sem heyra segja „Komdu!“ Leyfið hinum þyrstu að koma og leyfið hverjum þeim sem vilja, drekka vatn lífsins.

¹⁸ Ég vara öll þau við sem heyra þessi orð: Ef eitthvert ykkar bætir við það sem stendur í þessari bók, þá mun Guð bæta við þau þeim plágum sem í henni er lýst.¹⁹ Og ef eitthvert ykkar tekur í burtu orð sem standa í þessari spádómsbók, þá mun Guð taka í burtu hlutdeild þeirra í tré lífsins og heilögu borginni, sem er lýst í þessari bók.²⁰ Sá sem ber vitni um þetta segir „Já! Ég kem fljótlega“.

Komdu herra Jesú, amen.

²¹ Megi náð herrans fylgja öllu fólki.

Amen.